

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

P-829/2020-71

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotski po sucu Mati Kukavici u pravnoj stvari tužiteljice Kate Šutić (OIB: 94767704246), iz Gradca, Hrvatske mladeži 10 koju zastupa punomoćnik Željko Ravlić, odvjetnik u Makarskoj protiv I-tuženika Gorana Šutića (OIB: 86822143166) iz Gradca, Dr. Nike Andrijaševića 3 kojeg zastupa punomoćnik Marijo Vrnoga, odvjetnik iz Metkovića, II-tuženika Zlatka Šutića (OIB: 42774262570) iz Gradca, Dr. Nike Andrijaševića 3, III-tuženika Nevena Korljana (OIB:71711932623) iz Gradca, Ribarska 7, IV-tuženika Maria Korljana (OIB:86070323308) iz Gradca, Ribarska 7, V-tuženika Jakše Šutića (OIB: 64968873682) iz Gradca, Jadranska 127, VI-tuženika Đina Šutića, (OIB:27136499462) iz Gradca, Jadranska 129, VII-tuženika Ive Sršena (OIB: 66052002565) iz Zagreba, Voćarsko naselje 6, VIII-tuženika Srečka Sršena (OIB:82307313688) iz Zagreba, Iločka 34 te IX-tuženica Antonele Kovač (OIB: 47118474154) iz Tenje, Osječka 23B, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i I-tuženika, a u odsutnosti uredno pozvanih preostalih tuženika, 3. srpnja 2025.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice Kate Šutić koji glasi:

"1. Utvrđuje se u odnosu na tužene od pod 1/ pa do pod 6/ te tuženu pod 9/ da je tužiteljica Kata Šutić, iz Gradca, Hrvatske mladeži 10, OIB: 94767704246, jedina i isključiva vlasnica, za cijelo, dijela čest. zem. 2628/1, Z.U. 10363 (ranije: ZU 3021), K.O. Gradac, u površini od 43 m², i to baš onog dijela ove nekretnine koji je prikazan na skici izmjere u nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke Perice Puljića od 28.siječnja 2025., i označen slovima: C-D-E-F-G-H-C, koja skica izmjere kao i cijeli nalaz i mišljene vještaka geodetske struke Perice Puljića od 28.siječnja 2025., predstavljaju sastavni dio izreke ove presude, pa je ista ovlaštena temeljem ove presude i po pravomoćnosti iste zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na naprijed navedenom dijelu čest. zem. 2628/1, površine 43 m², K.O. Gradac, odnosno na novoformiranoj katastarskoj čestici koja će nastati od naprijed navedenog dijela čest. zem. 2628/1, površine 43 m², K.O. Gradac, na svoje ime za cijelo, uz istodobnu uknjižbu brisanja toga prava s imena tuženika od pod 1/ pa do pod 6/ te tužene pod 9/ odnosno s imena njihovih označenih pravnih prednika što su tuženici od pod 1/ pa do pod 6/ i tužena pod 9/ u svoje ime i kao njihovi isključivi pravni sljednici dužni trpjeti.

2. Utvrđuje se u odnosu na tuženike pod 7/ i pod 8/ da je tužiteljica Kata Šutić, iz Gradca, Hrvatske mladeži 10, OIB: 94767704246, jedina i isključiva vlasnica, za cijelo, dijela čest. zem. 2631, Z.U. 1026, K.O. Gradac, u površini od 6 m², i to baš onog dijela ove nekretnine koji je prikazan na skici izmjere u nalazu i mišljenju vještaka geodetske

struke Perice Puljića od 28.siječnja 2025., i označen slovima: A-B-C-H-I-J-A, koja skica izmjere kao i cijeli nalaz i mišljene vještaka geodetske struke Perice Puljića od 28.siječnja 2025., predstavljaju sastavni dio izreke ove presude pa je ista ovlaštena temeljem ove presude i po pravomoćnosti iste zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na naprijed navedenom dijelu čest. zem. 2631, površine 6 m², K.O. Gradac, odnosno na novoformiranoj katastarskoj čestici koja će nastati od naprijed navedenog dijela čest. zem. 2631, površine 6 m², K.O. Gradac, na svoje ime za cijelo, uz istodobnu uknjižbu brisanja toga prava s imena tuženika pod 7/ i pod 8/, odnosno s imena njihove pravne prednice Ane Rudež žene Jure, što su isti u svoje ime i kao njezini isključivi pravni sljednici dužni trpjeti."

II/ Nalaže se tužiteljici Kati Sušić naknaditi trošak parničnog postupka I-tuženiku Goranu Šutiću u iznos od 1.625,00 eura u roku do 15 dana.

III/ Odbija se preostali dio zahtjeva I-tuženika Gorana Šutića za naknadom troška parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi su u pogledu nekretnine opisane u citiranom tužbenom zahtjevu u izreci presude kao suvlasnici upisani pravni prednici tuženika i tuženici, ali da to ne odgovara stvarnom stanju jer da je upravo ona stvarna vlasnica. Naime, tvrdi da predmetna nekretnina u naravi predstavlja okućnicu njene kuće u okviru koje se nalazi zahod, septička jama i vrt, a da je predmetna nekretnina ranije bila u vlasništvu njenog pokojnog svekra Milana Šutića pokojnog Jure "Tomića", a koje pravo je stekao temeljem rješenja Narodnog odbora Općine Ploče broj 01-2400/1-62 od 13. kolovoza 1962. kojim mu je dano na korištenje ukupno 70 m² radi izgradnje sptičke jame i klozeta što je isti i izgradio.

1.1. Kako tvrdi da je jedan od nasljednika njenog svekra bio i njen sada pokojni suprug Jure Šutić, te kako tvrdi da je usmenim sporazumom sa sunasljednicima (svojim kćerima Dajanom Slako i Genovevom Spasenović, sestrom pokojnog supruga Genovevom Bičakčić, te nasljednicima preminulih sestara pokojnog supruga, Meri Tripković i Emine Marević) stekla vlasništvo za cijelo predmetnih nekretnina, konačno postavljenim tužbenim zahtjevom traži donošenje deklaratorne odluke kojom će se utvrditi da je upravo ona vlasnica predmetne nekretnine, i to sve uz naknadu troška parničnog postupka.

2. I, II, V, VI, i IX-tuženici u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporavaju tužbu i tužbeni zahtjev, dok preostali tuženici nisu dali odgovor na tužbu. I-tuženik posebno ukazuje da se 70 m² dodijeljenih svekru tužiteljice rješenjem Narodnog odbora Općine Ploče od 13. kolovoza 1962. ne odnosi na veći dio nekretnine koja je predmet spora budući da je njemu ta kvadratura dana na korištenje u svrhu izgradnje septičke jame i klozeta. U tom smislu ističe da je svekar tužiteljice s njegovim djedom sklopio Sporazum 15. studenog 1963. referirajući se upravo na rješenje navedenog odbora od 13. kolovoza 1962., prema kojem su ugovorili cijenu u visini od 250 tadašnjih dinara po m², kao i da je tužiteljčin svekar isplatio I-tuženikovu djedu 2500 dinara, pa da je time razvidno da se zemljište koje se odnosi na klozet i wc može odnositi samo na 10 m², pri čemu I-tuženik ističe i da bi pristao na 20 m² kao nespornih u svrhu mirnog rješenja spora. Neovisno o tome, smatra da tužiteljica nije dokazala osnov stjecanja niti temeljem dosjelosti, te u tom smislu posebno ukazuje da nije dokazala postojanje sporazuma među sunasljednicima prema kojem bi navodno nekretnina pripala isključivo njoj.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u neslužbenu kopiju izvotka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, skicu iste, presliku rješenja Narodnog odbora općine Ploče od 13. kolovoza 1962., presliku Sporazuma od 15. studenog 1963., a osim navedenog izveden je dokaz uviđajem na licu mjesta uz geodetsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Perici Puljiću te je izveden dokaz

saslušanja svjedoka Aide Kostić, Dajane Slako, Marija Slaka te dokaz saslušanjem I-tuženika.

4. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine RH br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; nadalje ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

5. Između stranaka je nesporno da je tužiteljčinom svekru (Milanu Šutiću, pokojnog Jure "Tomića") rješenjem Narodnog odbora Općine Ploče od 13. kolovoza 1962. pod poslovnim brojem 01-2400/1-62 dodijeljeno na korištenje ukupno 70 m² nekretnine koja obuhvaća dijelove zk. č. 2628/1 i zk. č. br. 2631, a radi izgradnje septičke jame i klozeta, ali je između stranaka sporno koji dio navedenih čestica obuhvaća tih 70 m², te, ukoliko je navedena odluka valjan pravni temelj stjecanja vlasništva, je li tužiteljica jedina nasljednica iza pokojnog svekra, te je li u tom smislu postigla sporazum s ostalim nasljednicima da bi nekretnina koja je predmet ovog spora pripala isključivo njoj. Pored toga, sporno je i od kakvog je utjecaja Sporazum sklopljen 15. studenog 1963. između djeda I-tužitelje Jure Šutića pok. Jakova i svekra tužiteljice Milana Šutića pok. Jure prema kojem se svekar tužiteljice obvezao isplatiti djedu I-tuženika 250 dinara za svaki ustupljeni mu metar dodijeljenog dijela zemljišta, a iz kojeg proizlazi da je isti s tog naslova isplatio djedu I-tuženika 2500 dinara.

6. Iz iskaza svjedoka Maria Slake, supruga tužiteljčine kćeri, utvrđeno je da je nekretnina oko koje se vodi ovaj spor prodana za vrijeme ovog postupka i to tako što je ugovor o prodaji sklopila njegova supruga, kćer tužiteljice, prema punomoći kojom je ovlaštena baš od strane tužiteljice na sklapanje tog pravnog posla.

7. Sud prihvaća iskaz svjedoka u tom dijelu kao vjerodostojan jer nitko nije niti osporio te navode, a jednako proizlazi i iz iskaza I-tuženika Gorana Šutića, pri čemu, za razliku od ovog svjedoka, isti nema neposrednih saznanja o predmetnoj prodaji, već, prema njegovim riječima, zna da je došlo do prodaje samo iz priče s drugim ljudima.

8. Odredbom čl. 195. ZPP-a je regulirana situacija ako neka od stranaka otuđi stvar o kojoj teče parnica, pa je tako propisano da to ne sprečava da se parnica među istim strankama dovrši.

8.1. Navedena odredba ima procesnopravni značaj u kontekstu dovršetka i postojanja parnice između istih stranaka unatoč otuđenju, a smisao odredbe je da se pokuša spriječiti pokušaj zlorabe stvarnim ili fiktivnim otuđenjem stvari. Međutim, kako u slučaju kada je u pitanju otuđenje učinjeno od strane tužitelja (kao što je u ovom slučaju riječ) tako i u slučaju otuđenja od strane tuženika, navedena odredba ne oduzima materijalnopravni učinak pravnog posla otuđenja nekretnine koja je predmet spora.

8.2. Drugim riječima, otuđenje nema utjecaja na postojanje parnice među istim strankama ali ima učinka na ishod iste, posebno kada je u pitanju otuđenje učinjeno od strane tužitelja.

9. Slijedom navedenog, kako tužiteljica u konkretnom slučaju traži da je se u odnosu ne nekretninu koje je predmet spora utvrdi vlasnicom, a kako je otuđila tu nekretninu (prodajom), razvidno je da sud ne može utvrditi tužiteljicu vlasnicom nekretnine koju je ista prodala.

9.1. Naime, otuđenjem predmeta spora drugoj osobi tijekom parnice, s obzirom da je za odluku o tužbenom zahtjevu odlučno stanje u vrijeme zaključenja glavne rasprave, tužiteljica gubi dotadašnju aktivnu materijalnopravnu legitimaciju jer se, kao što je već rečeno, postupovno pravilo o dovršetku parnice između istih stranaka iz odredbe čl. 195. st. 1. ZPP-a ne odnosi na stvarnopravne učinke pravnog posla na temelju kojega je došlo do otuđenja (prijenosa prava vlasništva).

9.2. Upravo je takav stav zauzet i od strane Vrhovnog suda Republike Hrvatske te je izražen i u pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa sjednice od 14. rujna 2020., a taj stav je ponovljen više puta u niz odluka tog suda pa

tako i u Rev 315/2021-2 od 31. ožujka 2021. i Revd 3456/2021-2 od 16. studenoga 2022., Rev 959-2022-2 od 14. ožujka 2023. itd.

10. Slijedom navedenog, već zbog istaknutog u prethodnim točkama obrazloženja valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice.

11. Međutim, sve i da se zanemari naprijed navedeno valja reći da tužbeni zahtjev tužiteljice ne bi bio osnovan.

12. Naime, sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

12.1. U konkretnom slučaju to znači da je u ovoj pravnoj stvari tužiteljica dužna dokazati da je upravo ona jedina nasljednica pokojnog svekra Milana Šutića pok. Jure odnosno da je postigla sporazum ostalim nasljednicima, i to sve ako bi se uzelo u obzir da je rješenje Narodnog odbora Općine Ploče od 13. kolovoza 1962. pod poslovnim brojem 01-2400/1-62 kojim je njenom pokojnom svekru dodijeljeno na korištenje ukupno 70 m².

12.2. Uzevši u obzir da su nasljednici njenog pokojnog svekra njegova supruga Jela Šutić, sin Jure Šutić (sada pokojni suprug tužiteljice), te kćeri, sada pokojna Meri Tripković, sada pokojna Emina Marević, i Genoveva Bičakčić, kao i da su nasljednici supruga tužiteljice ona, njene dvije kćeri Dajana Slako, Genoveva Spasenović te sin Milan Šutić, a da tužiteljica tvrdi da je sa svima njima sklopila usmeni sporazum temeljem kojeg je isključivo njoj pripala u vlasništvo cijela nekretnina koja je predmet ovog spora, tužiteljica sukladno citiranoj odredbi čl.219. st. 1. ZPP-a mora dokazati postojanje takvog sporazuma.

12.3. Unatoč tome, prema mišljenju ovog suda, tužiteljica nije dokazala postojanje sporazuma između nje i sunasljednika da isključivo njoj pripada u vlasništvo nekretnina koja je predmet ovog spora. Naime, takvu činjenicu ista može dokazivati ispravama u vidu izjava ali i personalnim dokazima, međutim, iz iskaza svjedoka Aide Kostić (nećakinje tužiteljice) Dajane Slako (kćeri tužiteljice) i Marija Slake (supruga njene kćeri), niti iz jednog dijela iskaza ne proizlazi postojanje sporazuma, kako između tužiteljice i njene djece kao sunasljednika, tako niti između nje i sestara njenog supruga odnosno njihovih nasljednika.

12.4. U tom smislu, tužiteljica je mogla dokaznim prijedlogom saslušanjem nasljednika sestara njenog pokojnog supruga i saslušanjem sestre koja je još živa (Genoveve Bičakčić) dokazati postojanje tog sporazuma, ukoliko isti doista i postoji, ali osim što je predložila saslušanje svjedoka Dajane Slako (njene kćeri) i Alena Marevića (za pretpostaviti je da se radi o nasljedniku sestre njenog supruga Emine Marević) od kojeg je kasnije odustala, ista nije predložila saslušanje niti jedne druge osobe za koje tvrdi da je s njima sklopila predmetni sporazum temeljem kojeg bi isključivo njoj pripala nekretnina koja je predmet spora, pa tako primjerice nije predložila niti saslušanje njenog sina ili druga kćeri.

13. Slijedom navedenog, kako tužiteljica niti jednim dokazom nije uspjela dokazati postojanje sporazuma sa sunasljednicima prema kojem bi isključivo njoj pripala nekretnina koja je predmet ovog spora, prema pravilu o teretu dokaza sukladno odredbi čl. 221.a ZPP-a, zaključak je ovog suda da takav sporazum niti nije sklopljen pa ni u usmenoj formi kako to tužiteljica tvrdi.

14. Kako nema takvog sporazuma, onda nema niti poštenja u smislu odredbe čl. 18. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine RH br. 91/96, 68/98, 37/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06 i 146/08; dalje ZV) i to jer je ona znajući za ostale nasljednike znala i morala znati da joj ne pripada pravo na isključivi posjed, stoga niti po tom temelju tužiteljica nije mogla steći isključivo pravo vlasništva predmetne nekretnine. Naime, sukladno odredbi čl. 159. ZV-a postojanje poštenja kao kvalitete posjeda je uvjet bez kojeg se vlasništvo niti ne može steći temeljem dosjelnosti.

15. S obzirom na prethodne točke obrazloženja, sud nije smatrao potrebnim posebno analizirati nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Perice Puljića kao i dokaz uviđajem na licu mjesta, a za ukazati je da zbog svega navedenog nije niti odlučno tumačenje Sporazuma (list 35 spisa) sklopljenog između svekra tužiteljice i djeda I-tužitelja.

15.1. Naime, i u odnosu na dio nekretnine iz tog sporazuma (koji god dio bio), da bi tužiteljica uspjela makar i u tom neznatnom dijelu (10 m² kako I-tuženik tvrdi), potrebno je da dokaže da je postigla sporazum sa sunasljednicima prema kojem će predmetna nekretnina, pa makar i u manjem dijelu, pripasti u vlasništvo isključivo njoj, a to je izostalo, kako je objašnjeno u prethodnim točkama.

16. Pored navedenog, nije od utjecaja na odluku o tužbenom zahtjevu ponuda I-tuženika za mirnim rješenjem spora u smislu da bi prema nalazu i mišljenju vještaka bio voljan priznati tužiteljici vlasništvo u odnosu na ukupno 20 m², koji prema nalazu obuhvaćaju klozet i septičku jamu. Naime, radi se samo o ponudi I-tuženika za mirnim rješenjem spora, a ne o djelomičnom priznanju tužbe i tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 331. ZPP-a, te osim toga on je samo jedan od tuženika koji osporavaju tužbu i tužbeni zahtjev, a svi su nužni i jedinstveni suparničari kao uknjižene osobe odnosno nasljednici uknjiženih osoba

17. Jednako tako, za ukazati je da sud nije uzeo u obzir nove navode i dokaze stranaka koji su istaknuti odnosno dostavljeni nakon zaključenja prethodnog postupka, a budući da sukladno odredbi članka 299. ZPP-a stranke nisu imale valjan razlog zbog čega te dokaze nisu mogli dostaviti ranije.

18. U skladu sa svim istaknutim, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev, te odlučiti kao u izreci pod točkom I.

19. Kako su tuženici u cijelosti uspjeli u sporu, temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a naloženo je tužiteljici da I-tuženiku naknadi trošak parničnog postupka. Tako je temeljem Tbr. 7. – 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 37/22 i 126/22; dalje Tarifa) I-tuženiku dosuđeno po 200,00 eura za sastav odgovora na tužbu, te za sastav podneska od 06. listopada 2022., isti iznos za zastupanje na ročištima od 25. listopada 2022., 09. srpnja 2025., 16. ožujka 2026. i 15. svibnja 2026., kao i 100,00 eura za zastupanje na ročištu od 07. svibnja 2025., što ukupno s pripadajućim PDV-om iznosi 1.625,00 eura, pa je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

20. Sud I-tuženiku nije dosudio zatraženi iznos za zastupanje na ročištu od 07. svibnja 2025. jer se radilo o ročištu na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima, sve u smislu Tbr. 9. Tarife. Nadalje, nije dosuđen I-tuženiku trošak sastava podnesaka od 24. listopada 2022. i 03. listopada 2025., jer ti podnesci nisu u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a nisu bili potrebni radi vođenja parnice. Osim toga, I-tuženik s obzirom da je uspio u sporu, nije u obvezi sukladno Zakonu o sudskim pristojbama platiti sudsku pristojbu pa je slijedom svega navedenog, odlučeno kao u izreci pod točkom III.

U Imotskom, 03. srpnja 2026.

Sudac
Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088a-49d68**

Kontrolni broj: **04822-2e213-7de47**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.